

דרך הבעש"ט

גיליון שבועי לקירוב לבבות ואהבת הבורא

י"ד ע"י עמותת דרך הבעש"ט ע"ר. 580660942

גיליון מס' 303 | כ"ח בטבת התשפ"ג

פרשת וארא

זמני כניסה ויציאת שבת

ר"ת	יציאה	כניסה	חיפה
18:17	17:41	16:30	תל אביב
18:16	17:43	16:41	ירושלים
18:20	17:42	16:26	באר שבע
18:21	17:45	16:45	

העלון הוקדש - לרפואת הודיה בת עידית הי"ו

מקדישים עלון ורואים ישועות
054-8424530

הרה"צ ר' אשר פריינד זיע"א
מייסד הדרך

ליצירת קשר
054-8424530

בנק לאומי | סניף 856 | מ.ח. 5335809
ע"ש דרך הבעל שם טוב

גלות הנפש וגלות הגוף

כלומר כשהאדם מבין שיש לו כאן רק את ה' שקורא לו ומדבר איתו ולא מתייחס לצרה כמשהו' שרובץ עליו - אז שייכת גם הישועה הגשמית והגאולה האישית בפועל ממש.

האם אתם יודעים לדבר בשתי שפות?

"אֵתָהּ תִּדְבֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר אֶצְנֵן וְאֶהְרֹן אַחִיד יְדַבֵּר אֶל פְּרַעֲה"

משה רבינו טוען בפני הקב"ה שהוא לא מסוגל ללכת ולדבר לפני פרעה כי הוא מגמגם ופרעה לא יקשיב לו. אמר לו הקב"ה: "תלך עם אהרון אחיך, אתה תגיד את הדברים בדיוק כפי שאמרת לי ואהרון אחיך יסביר את דבריך".

לפעמים בא לאדם ניסיון ומיד הוא מנסה להגיד לעצמו "זה אסור. זה עושה פגם בשמים ובארץ ויש על כך עונש חמור", אולם הוא מגלה שזה לא תמיד עוזר! ובאמת, למה כשאנחנו יודעים שאסור לעשות פעולה מסוימת - כמו לדבר לשון הרע - זה לא מפריע לנו להמשיך לדבר?

התשובה היא כי דיברנו רק שפה אחת, דיברנו רק את השפה שהנשמה שלנו מבינה - שכתוב בתורה שאסור לדבר לשון הרע, אבל הזנחנו את ה'נפש הבהמית' שלנו. היא מדברת שפה אחרת לגמרי. היא מבינה רוחים גשמיים בלבד. לכן צריך לפנות אליה בשפה שלה, לשכנע ולהסביר למה כדאי להתגבר ולהתאפק, שכך ה' ייטיב עמנו ויהיו לנו חיים טובים יותר וכו'. רק אז יש סיכוי לשכנע כי אנחנו מדברים באותה שפה...

שבת שלום.

"לֹכֵן אָמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי ה' וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלַת מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעַבְדֹתֵם"

המפרשים שואלים: אם הקב"ה מבטיח שהוא יוציא את עם ישראל מתחת סבלות מצרים - "והוצאתי אתכם", למה נכתב שוב "והצלת אתכם מעבודתם"?

ונראה לומר יישוב עמוק: הבעיה העיקרית של עם ישראל הייתה שהם הרגישו שהם מתחת מצרים ויש למצרים שליטה עליהם. הם לא הצליחו לחיות באמונה שהקב"ה הוא המעביד אותם והכל מאת ה' בא עליהם. ובגלל שחיו ש'מצרים' שולטים עליהם לגמרי - אי אפשר היה להוציאם משם כי הם היו שקועים בגלות הנפש ממש.

לכן הקב"ה היה צריך לגאול אותם בשלבים: לפני הכל הקב"ה מבטיח "והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים", מדובר כאן על גאולת הנפש של עם ישראל - שיפסיקו לראות את עצמם מתחת למצרים, שיחדלו מהחשיבה של העבדות והשעבוד ל'מצרים', אלא יקבלו מבט של אמונה ויבינו שה' הביא עליהם את כל מה שעבר עליהם במצרים, והמצרים הם 'כל' ביד ה'.

רק לאחר שעם ישראל השתחרר מהשעבוד הנפשי למצרים, היה אפשר לעבור איתם לשלב הבא - "והצלת אתכם מעבודתם", הגאולה הגופנית והשחרור ממצרים.

וכך בכל קושי שיש לאדם, כל זמן שהוא מעמיד את הבעיה למולו ולא משתחרר ממנה ומבין שאין לו עסק עם הבעיה אלא עם יוצרה - הקב"ה, אין לו כח לצאת ממנה. רק כשיש שחרור בנפש,

יש לי שאלה

לב אל לב

ופשוטה. הגישה הנכונה היא ששניכם חברים. אתה ואישתך עובדים יחד כי שניכם תומכים אחד בשני. אישתך תחל לעבוד כי בעלה לא מצליח להביא את כל הפרנסה הביתה וכחברה טובה וכאחת שעומדת לצידו כתף אל כתף, היא לא יכולה לעמוד מנגד ולראות איך שכל העול רובץ על בעלה והוא קורס. כפי שכתוב "עזוב תעזוב עמו". אשתך אמורה לפנות אליך בגישה: "אני לא יכולה לראות אותך קורס תחת הנטל של עול הפרנסה ולכן אני שם איתך יחד". אבל מפה ועד לבוא בגישה שאשתך חייבת - זהו לא סגנון המתאים לדיבור של בעל לאשתו. שנינו יחד נושאים בעול. ונכון שמבחינה הלכתית על הבעל מוטלת חובת הפרנסה אבל האישה כחברה שלך לחיים תהיה שם בשבילך. וכשהולכים בכזו גישה של אחדות זוכים לברכת השם "המברך את עמו ישראל בשלום".

יש לכם שאלה לרב? שלחו אלינו! Derech.alon@gmail.com

שאלה:

שלום לכבוד הרב שליט"א, אני יודע שהפרנסה היא חובתו של הבעל. השאלה שלי היא מה קורה במידה וכל חודש בחודשו הוצאות הבית גדולות יותר מההכנסות ויש צורך בהכנסה נוספת? האם גם על האישה מוטלת חובת הפרנסה? תודה רבה.

תשובה:

בקשר לשאלה המצוינת והמיוחדת על הפרנסה. לא התחברתי לגישה כי הואיל והבעל לא מצליח לפרנס במלואו ולהביא את הכסף הנצרך לפרנסת הבית, יש חובה על האישה גם לפרנס את הבית. זו לא הסתכלות נכונה על המצב. הטענה שישנה חובה גם על האישה נשמעת כרצון לחייב ולהכריח אותה. אני חושב שהגישה אמורה להיות הרבה יותר אמיתית

ניתן לקבוע פגישה עם הרב לייעוץ בשלום בית וחינוך ילדים

להזמנת שיעורי תורה בשעות הבוקר 050-373-9010

אישיות כוללית, לבריאות סלונים

צינור לאבא שבשמיים

אני אינסטלטור מאזור המרכז, בתחום עבודתי יש נישות מאוד קשות לביצוע תיקון צנרת ללא שבידות. התיקון נעשה על ידי רובוט או חומרים המוחדדים לתוך צנרת הביוב. החלטתי לגייס מישו המעיד על עצמו שהינו מקצועי בתחום כאשר היו לנו בסך הכול ארבעה צינורות לאיטום. תוך כדי עבודה, אותו חבר התחיל לדבר על בחור מסוים בצורה ממש לא מכובדת ומזלזלת. אני אישית מכיר את אותו אדם ולכן מאוד התביישתי לשמע הדברים. הסברתי לחבר שזו לא הדרך לנהוג כך ואם ה' לא מרחם עלינו אנחנו בדיוק כמוהו ונעשה את אותן טעויות שפלוני עשה. לדאבוני הרב, הדברים לא התקבלו על ליבו והוא המשיך לדבר ואז התחיל הבלאגן... חומר מסוים שהשתמשו בו לצינור הראשון לא נתפס, עלות החומר הינו שבע מאות ₪

מכאן ששבע מאות ₪ 'נזרק' לפח. חומר שני גם לא נתפס ושוב הכסף 'הושלך' לפח...

אמרתי לאותו חבר "דע לך,

כל זה רק בגלל שאנחנו

חושבים שאנחנו טובים

יותר מאותו בחור.

בוא נעשה עבודה

עם עצמנו להכיר

שאנחנו לא יותר

טובים ואז תראה

איך הכל יסתדר

בעזרת השם".

התחלנו לעשות

עבודה על פי "דרך

הבעש"ט" ופמינו

לאבא שבשמיים:

"אבא, תזכה אותנו

להכיר שאנחנו לא יותר

טובים מפלוני ואילולא

הרחמים שלך גם אנחנו יכולים

לעשות את אותם מעשים מקולקלים

שפלוני עשה והעובדה שאנחנו לא מתנהגים

כמוהו – היא אך ורק בגלל הרחמים שלך עלינו".

ברוך ה' החומר השלישי נתפס וכך בכל הצינורות היתה הצלחה גדולה ושום חומר לא נזרק לפח. אך פה הסיפור עדיין לא תם. בליבי התגנבה מחשבה שאני טוב יותר מחברי שלא עשה את העבודה כמוני ותוך כדי ירידתי לבור לבדוק שאין נזילות הושטתי את ידי עם פנס הפלאפון על מנת להאיר את הבור... הפלאפון נשמט לי מהיד ונפל למים. לאחר חילוץ ממושך הצלחתי לחלץ את הפלאפון, אולם כולו התמלא מים. עשיתי שוב עבודה עם עצמי להכיר שאני לא יותר טוב מחברי שעבד איתי ובלוי רחמי ה' גם אני מדבר סרה על אנשים אחרים. ברוך ה', למחרת בבוקר הפלאפון חזר לפעול כרגיל. תודה לה' על דרך כזו נפלאה שמזכה אותנו בעבודה כל כך קדושה בכל נקודה בחיים.

שבת שלום

מעוניינים לשתף אותנו בישועה בזכות דרך הבעש"ט ולזכות את הרבים?

כתבו לנו למייל litibsn@gmail.com

או לפלאפון שמספרו: 055-6696727

שלמה בתחילה מלך על כל העולם, אבל ירד עד שנשאר רק עם המקל. מה הוא למד מכך? "ה' רוצה ללמד אותי שאני – אני לא מלך על העולם, אלא אני בסך הכל מטה - אני מקל. וכל המלכות שהיתה לי היא לא שלי, אלא של ה'".

אומר שלמה: "כי זה חלקי מכל עמלי". אחרי המאה ועשרים האדם מגיע לעולם האמת והקב"ה שואל אותו: "שלום עליכם, מה שלומך, איך היה למטה?"

- ב"ה בסדר.

- עם מה הגעת אחרי מאה ועשרים שנה כשהיית למטה?

"ריבונו של עולם, הבנתי במשך מאה ועשרים שנה את המסר שאני מקל וכל החתונות וההצלחות והעשייה הן לא שלי, אלא שלך" - זו התכלית שבשבילה בא יהודי לעולם.

אומר המדרש: "כל גיבורי קיני לא הצליחו לעקור את המטה". גוי לא יכול להגיע להבנה הזאת. גוי יכול להבין שאלוקים גדול. ומה הוא בעצמו? אני גם גדול. שנינו גדולים.

גיבורי הקיני לא מצליחים לעקור את המטה מחצרו של יתרו, כי לגוי יש רק נפש בהמית, אין לו נשמה אלקית. "אלקי נשמה שנתת בי - טהורה היא". בי ולא בגוי. לגוי אין חלק אלוך ממעל.

כשאדם מבין שהוא מטה הוא זוכה להתחבר לשם המפורש, הוא מתחיל לראות את אבא: "הנה ה' מזכה אותי. הנה ה' מרחם עלי".

את הבחינה שנקראת 'מטה' יכול לתפוס רק מי שעובר עשר מכות. על המטה חקוק דצ"ץ עדי"ש באח"ב. רק מי ש'אוכל צפרדעים', שיש לו 'ערוב' בבית - כל סוגי החיות, ויש לו בדר, רעמים וברקים - יכול לתפוס "אני מטה".

ה' קורא לי, ה' רוצה להראות לי שאני לא יכול בלעדיי.

רבותיי, למה לפספס את גן העדן הזה?

אומרים חז"ל שהמטה היה שוקל ארבעים סאה. כידוע שארבעים סאה הם השיעור של מקווה טהרה. מי שמכיר את האמת שהוא בסך הכל 'מטה' - לומד מכל הנפילות שלו, מכל הכישלונות, מכל המעברים: "אבא, תזכה אותי ללמוד מכל המעברים שאני מטה" הוא כמו מקווה שמטהר ומעלה את האדם מטומאה לטהרה, המטה מטהר את האדם. איזה כיף לחיות כך.

גיבורי הקיני לא יכולים לתלוש כזה מטה ולכן צריך כאן את הבחינה של משה רבינו. כדי להתחבר למטה צריך להיות מחובר לצדיקים. אם אתה מחובר למשה רבינו יש לך את המטה של משה רבינו.

המטה נברא בערב שבת בין שמשות: ערב שבת הוא הזמן הכי לחוץ, כל המקלחות תפוסות, נגמרו המים החמים, כולם בלחץ, דווקא בזמן הזה נברא המטה כדי שתלמד בזמנים כאלו להתכופף – להיות בהכנעה.

שה' יזכה אותנו להיות בבחינת מטה משה, אמן כן יהי רצון.

שבת שלום

זמר חתונות

לפני מספר שנים התחננה בחורה ששומעת את "דרך הבעש"ט". היא מעריצה של מגדי ג'רופי. מגדי ג'רופי הוא זמר חתונות חסידי עם נשמה. החלום שלה היה שכשהיא תתחתן הוא יהיה הזמר בחתונה. חודש לפני החתונה, היא והחתן קיבלו ארבעה תאריכים לתאם עם הזמר. היא הרימה אליו טלפון. שלום, אני מגיל חמש חולמת שאתה תהיה הזמר בחתונה שלי. אתה יכול בבקשה לבדוק את התאריכים הבאים?

הזמר בדק את התאריכים, אך לאכזבתה הרבה, בארבעתם הוא היה תפוס.

היא ניתקה את הטלפון והחתן שלה ראה את סערת הרגשות שאפפה אותה, אולם היא התעשתה מהר מאד: "תקשיב, אני במשך שנים שומעת את 'דרך הבעש"ט' ותדע לך שלא הזמר ענה לי, אלא ה' דיבר דרכו. אם הוא ענה לי שיליי סימן שה' רוצה שיהיה לי זמר אחר בחתונה".

החתן אמר לה: "אני בהלם, את גיבורה אמיתית. אני מצדיע לך".

מה אפשר ללמוד מהסיפור הזה? כשאתה שומע דיבורים של אמונה, עבודת ה', והזמר שחלמת עליו לא יכול להגיע לחתונתך אז אתה נשבר! לא! יש את ה'! עכשיו אתה נותן לבורא עולם ש"ט"ה אותך. "אבא, אתה מוביל אותי".

גן עדן עלי אדמות

אומרים חז"ל, האדם הראשון הוציא את המטה מגן עדן כי מי שחי 'מטה' ש' לו גן עדן... אדם שיש לו מטה ביד - מתנהל עם ילדיו כמו חבר, כמו אח, באהבה גדולה.

אתה רוצה גן עדן? לך עם המטה.

"ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים". רש"י מבאר: "אלו בניו שהיו לו כאחים". ילדיך הם האחים שלך - חבק אותם, תהיה אח שלהם והם יכבדו אותך. איזה כיף למי שהולך עם המטה.

אבל יש הורים מסכנים עלי אדמות, במקום להתנהג בפשטות ובהכנעה, הולכים ברודנות עם ילדיהם. כשהילד היה קטן הוא עוד שמע לאבא שלו אבל רק מתוך פחד. ומה קורה כשהילד גדל? הוא מוצא חום ואהבה בקרב החברים ברוחו וכך עוקף את האבא. ראיתם פעם איך נראים אנשים שאין להם מטה? פשוט רחמנות עליהם. ליבי ליבי עליהם, מעיי מעיי על הרוגיהם.

סיפרה לי אישה: "הרב, בעלי אומר לי: 'כל עוד את לא מכניסה לחודש חמשת אלפים שקל, אין לך זכות דיבור בבית. אני המפרנס ואני מביא את האוכל הביתה. כשאת תתחילי להביא פרנסה, שהיא לא פחות מחמשת אלפים שקל, רק אז תהיה לך זכות דיבור' שאלתי אותו: 'אפשר לדעת מה המצב בבנק? אנחנו במינוס או בפלוס? מה קורה?' והוא ענה לי: 'זה לא ענייניך, מה את מתערבת?'

אמרתי לה: "תגידי לו, 'כל עוד ולא עברת היריון וילדת ילד - אין לך זכות דיבור... כשאראה אותך מביא לעולם ילד או ילדה אז נדבר...".

וכי כך בעל צריך לדבר בבית? זו פשוט דוגמה 'פה' למי שאינו חי 'מטה'.

מטפלת רגשית
עפי" דרך הבעש"ט שם טוב
052-5732470

"ואלה יעמדו על הברכה"
זכות העולן סוקדשת באהבה ובהערכה רבה ליוצרים הנאמנים ומפייצי העולן ובי"ב זכות הבעש"ט וי' אשר תגן עליהם אבי"ר

לדפואת הודיה בת עידית | להצלחת נהוראי בן מוריה | הצלחת לימוד התורה של שמעון בן פנחס וכל משפחת אזולאי בבני חיי ומזוני להצלחת משי כחן, משי לוי אברהם, משי תמס, שי בן רחל | לעי"נ עידו אליהו בן אודנה ורמי בן אגניהו לעיילי נשמת שלום בן חנה, פרידה בת מסעודה, אורה, שושנה ויעקב בני פרידה, ציון בן גוליסה, ויקטוריה בת פרידה, משה, יצחק, פרידה וסופיה בני ויקטוריה, שנית בת בלה, כלנית בת פורטונה מזל, רות בת נעיעה, לעי"נ ניסים סימו בן עליזה ולעי"נ ציפורה שרה בת יחיאל מאיר לעי"נ אסתר בת שבה לעי"נ חנה בת אסתר מלול, מפרט בת רחל | לעי"נ פרוספר מסעוד בן סעדה

כלבי השכנה

יש לי שכנה שגרה במרד הרחוב ויש לה שלושה כלבים ענקיים, הכלבים לא מאולפים ובעלי אופי אלים במיוחד. כשהיא טיילה איתם ברחוב, לא הבנתי מי מוציא את מי לטיול: הם אותה או היא אותם... אם הם היו פוגשים אדם או בעל חיים אחר - זה היה מראה מזעזע, ממש צער בעלי כלבים.

ריחמתי עליה מאד, כל השכונה סבלה מהנביחות שלהם ומהפיכת הפחים. אני ידעתי שהשכנה שלי סובלת, כי מצד אחד היא אוהבת את כלביה ומצד שני הם היו זקוקים לאילוף אך לשכנה לא היה פתרון.

מה שלא ידעתי שהפתרון שהיא תמצא יסביר לי את "דרך הבעש"ט" בפשטות.

יום אחד, ראיתי את השכנה מסתובבת עם הכלבים בחוץ ללא רצועות. הם הלכו לידה בסדר מופתי ובהכנעה. הם נעצרו כשהיא נעצרה, הם פנו לכיוון שהיא פנתה, הם ישבו כשהתבקשו וקמו כשקיבלו פקודה. והיא קרנה מאושר.

שאלתי אותה: "שכנתי היקרה, מה הקסם שסייע בידך לאלף כך את הכלבים שלך?"

- "יש לי ביד שלי ששולח אות חשמלי לרצועה שעל צווארם. בכל פעם שהם לא מקשיבים להוראותיי, אני שולחת אות חשמלי והם נרגעים".

- "זה לא כואב להם?"

- "זה כאב להם בהתחלה, אך לאט לאט הם קלטו שבכדי להימנע מכאב הם צריכים להקשיב, וכך הורדתי את עוצמת האות החשמלית, עד שעכשיו הם מקבלים דגדוג קטן וכבר שבועיים שלא השתמשתי בשלט בכלל".

נפרדתי ממנה לשלום ועקבתי אחר הכלבים שהיו מאוד שמחים ולשם שינוי מאוד ידידותיים.

בלילה, כשאני עושה חשבון נפש מה השם לימד אותי היום, שאלתי את הקב"ה מה אני צריכה ללמוד משכנתי וכלביה...

- "אבא שבשמיים, מה זה בא ללמד אותי?"

- "בתי, מה ראית על הכלבים לפני האילוף?"

- "אבא, ראיתי חיות פראיות שהסתובבו בתחושה שהם השולטים ושמותר להם הכל. הם פעלו על פי הטבע שהם נבראו ונתנו לטבע הזה למלוך. הם לא הקשיבו לשכנה למרות שהיא עושה איתם חסד גדול, הם חיו בהפקרות ולקחו את הכתר לעצמם".

- "ובתי, מה קרה להם?"

- "השכנה נאלצה לגרום להם לכאב".

- "ומה מטרת הכאב - האם לייסר אותם או שמא לנקום?"

- "לא ולא! מטרת הכאב להחזיר את המלכות לשכנה כדי שתוכל להמשיך לתת להם אוכל, מחסה והגנה".

ואז נפל לי האסימון...

גם אני נופלת פעם אחר פעם בעקבות הטבע שלי - שהיא חיה גדולה וקוראים לה נפש בהמית. וגם אני לוקחת בכוח את המציאות שאני חיה בה ושמה על עצמי את כתר המלכות: אני הקובעת ואני השולטת.

ואז השם ברחמנותו האין סופית נותן לי להבין את מקומי וגם אני מקבלת את חשמלית לגוף בצורת כאב.

והכאב הזה הוא לא עונש ולא נקמה, אלא כאב של אהבה שבא לעזור לי להרגיע את החיה שבי ולהחזיר את הכתר לבורא.

אין ייסורים בלי עוון, אבל הרחמן בהתחלה שולח לי אות חשמלית דרך אנשים שאני פוגשת: "אשת חיל, התעוררי בבקשה, האדם שאת רואה משקף אותך, שימי לב".

כמובן שבשבילי זאת אות חשמלית קטנה - והרי אני חיה ענקית - אז בהתחלה האות החשמלית מגיעה לחפצים שלי, ואם עדיין לא התעוררתי האות תגיע גם לגופי (השם ירחיק וישמור).

מה עושים עכשיו?

ייאוש, בכי, ריצה מטורפת לרופאים - או עוצרים רגע ומנסים להבין למה אבא רחמן ישלח לי כאלו כאבים?

אלא התשובה ידועה, כדאי לעשות חשבון נפש:

"אשת חיל! תחזירי לי את הכתר בבקשה ותחזירי לשחק בגן העדן, תפסיקי לתת לנחש לשגע אותך כי

את לא הבורא - את נבראת,

ותני לשכינה לשלוט בעולמך..."

שבת שלום

השפן

השפן מלשון שפון - כמו כיסוי, שנאמר "ושפוני טמוני חול" [דברים, ל"ג י"ט], ולכן בהיותו מתיירא מפני החיות והעופות הבאות להורגו, נס להרים ולגבעות וחופר בתוך הסלע מעט מעט עם כל חולשתו, עד שיכין לעצמו מקום מסתור לגור בו שנאמר "שפנים עם לא עצום ושימו בסלע ביתם" [משלי ל', כ"ו].

השפן מתיירא מן החיות - מה שמלמד את האדם שגם הוא מפחד שלא ליפול בידי טבעיו הקשים, ולכן השפן נס אל ההרים והגבעות - היינו הצדיקים והאבות הקדושים שנמשלו להרים וגבעות, כמו שדרשו חז"ל על הפסוק "אשא עיני אל ההרים" - אין "הרים" אלא הורים - הווה בא לומר שיש לו לאדם להישען על זכות אבותיו ורבותיו הקדושים שבזכותם יצילו ה' מיצריו וטבעיו. "וחופר בתוך הסלע מעט מעט" - היינו שחופר בתוך עצמו לגלות ולהכיר את שפלותו ופנימיותו. "עד שיכין לעצמו מקום מסתור" - כלומר עד שזוכה להגיע להכרת שפלות ולראות שכל אשר לו אלו רחמי ה' ולכן "ניצל מאויביו".

התילים על פי "דרך הבעש"ט"

פרק ד' פסוקים ד', ה'

"ודעו כי הפלה ה' חסיד לך" - ה' הפריש את החסיד לו, כלומר מי שמכיר ועובד עם עצמו לראות בכל דבר טוב שעשה שלא הוא זה שעשה, אלא חסד ה' - רואים בקרבו הנהגה והשגחה פרטית מיוחדת במינה שניכר על ידה שאכן ה' איתו.

"ה' ישמע בקראי אליך" - כשאותו חסיד קורא לה' - ה' שומע ועונה לו, ומתוך זה רואים את ההבדל בינו ובין אחרים שלא הולכים באמונה כמוהו.

"רגזו ואל תתסאו אמרו בלבבכם על משפכם ודמו סלה".

"רגזו ואל תתסאו" - אם אתם זוכים שה' ישמע את תפילותיכם, אזי לא מספיק רק תפילה לה', אלא צריך שהתפילה תהיה יחד עם עבודה עצמית, דהיינו כשאתם מרגישים את יצרו ונלחם לא ליפול בחטא. וגם אם חס ושלום נפל, אזי

"אמרו בלבבכם על משפכם" - אם נפלת ונכשלת בבחינת "משפכם", תחזירו ותאמרו בלב פנימה "אבא, זה אני בלעדך".

"ודמו סלה" - היינו בבחינת דומם - שתגיעו להכרה שאתם מצד עצמכם כמו דומם שלא יכול לעשות כלום, וכל פעולה טובה שלכם היא רק מהרחמים של ה' עליכם.

רוצה לראות ישועות?

הפץ את העלונים חכת הבעש"ט הקדוש ור' אשר תעמוד לך בכל העניינים

105 ₪ לחודש = 25 עלונים לכל שבת | 129 ₪ לחודש = 50 עלונים לכל שבת

להצטרפות: 058-313-9000 | 054-8424-530

